

תקונים - קלג ע"א

שהוא בים, שנאמר בו יהי רקיע בתוך הימים. י' מן רקיע הוא עקר היחוד ובו קרע את הים. ויהי מבידיל, שטן, שהוא מבידיל בין מים למים.

אבל יתץ - בראשית אב"ג תש"ר באותיות את ב"ש. קרע שטן - יהי רקיע ביום השני. נגד יכול היה רקיע השלישי, נגד כל עמק אעשה נפלאות. בטר צtag - ביום הריביעי, בו שבר האורות והחשיך להם, זהו שכותוב (ישעה כד א) ומחפרה הלבנה ובושה החמה. חקב טנע - ביום החמישי יצאו הזרעים של האלנות, משום שהוא חיק בט"ז, והוא ה' שנאמר בה (שםותב) ותשם בה את הילך. ותשם בסוף של התורה כדי לכוסתו בגלוות, שעליו נאמר שם א) כל הבן היולד היארה פשליכה.

שהוא אור התורה, שהוא אור, פשליכהו. וכל הפת, שהיא נר מצוה, תורה שבعل פה - תחין. כל אלו שיתגדרו בה, משום שהיה עתיד להוציא מושיע. ולא עשו כך המילדות, שהם בעלי המשנה, ותחיין את הילדים, משום שהוא פותחות מן הקודש ברוך הוא. זהו שכותוב שם ותיראנם המילדות את האלים וגוז. ובבן הזה היולד היארה בו פשליכהו. ומשפכים יהרו כופר הרקיע וגוז.

ביום הששי אלף השמי, בו יגלו פזק, בו יגאל פרקון זרע קדושים, עלייו נאמר (בראשית לא) יגער שחדותא, ויצקב קרא לו גלעד. והצדיק הוא עני. ושני מישחים יקומו בך, אחד בגנד בית ראשון, שהוא ה' העלונה, והשני בגנד בית שני, שהוא ה' הפתחותה, יוד ה' ואיזו ה' ואיזו ה' מה מה משה ששוויט ורוכב

תורה צוה. לנו משה צפון באורייתא. קרע שטן קרי"ע דאיهو בימא, דאתמר ביה (דף ק מג ע"ב) (בראשית א) יהי רקיע בתוך הימים. י' מן רקיע איינו עקר יהוד ובה קרע ימא. ויהי מבידיל שטן דאיינו מבידיל בין מים למים.

אבל ית"ז בראשית אב"ג תש"ר באתרון את ב"ש. קרע שטן יהי רקיע בימא תנינא. נגד יכול יומא תליתאה. (שםות לד נ) נגד כל עמק אעשה נפלאות. בטר צtag בימא רביעאה ביה תבר נהורין והחשיך לוון. הדא הוא דכתיב (ישעה כד א) וחרפה הלבנה ובושה החמה.

חקב טנע בימא חמישאה נפקו זרעי דאיילנין בגין דאיינו ח"ק בט"ז ואיה ה' דאתمر בה (שםות ב) ותשם בה את הילך. ותשם בסוף דאוריתא, בגין לכסתה ליה בגלוותא דעתלה אתמר (שם א כב) כל הבן היולד היארה תשלייכהו. דאויה נהורא דאוריתא דאיינו אור, תשלייכהו. וכל הפת דאיינו נר מצוה תורה שבעל פה, תחין. כל אלין דיתגדרו בפה. בגין דהזה עתיד לאפקא מושיע. ולא עבדו הכהני המילדות דאנון מאירי מתניתין, ותחיין את הילדים. בגין דהזה דתלין מקודשא בריך הוא הדא הוא דכתיב (שם פסוק י) ותיראנם המילדות את האלים וגוז. ובהאי בן היולד היארה ביה תשלי"ביה. (דניאל יב ג) ומהמשכילים יזהרו בזוהר הרקיע וגוז.

בימא שתיתאה אלף שתיתאה ביה יגל פזק ביה יגאל פרקון זר"ע קדושים"ם ועלה אתמר (בראשית לא מ) יגער שחדותא. ויעקב קרא לו גלעד. וצדיק אהוי עני ותרין מישיחין יקומו בגונא דא, חד לא יכול בית ראשון דאיינו ה' עלאה, ותנינה לקבל בית שני דאיינו ה' תפאה, יוד ה' ואיזו ה' ואיזו ה' מה מה דשליט ורכיב עליהו. ע"ב פלין מן יהו"ה